

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas V. Ab anno Christi 640. ad 650.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

variis morbis ac præcipuè hydropisi consumptus. Successit ei jam designatus Augustus, filius ejus Constantinus, qui à Martina Augusta noverca, ut creditur, veneno propinato quarto mense sublatus est. Filius autem Martinæ Heraclius Junior Heraclionas dictus Pyrrho Constantinop. Episc. potissimum adnitente, creatus est Imperator. Sed post sex menses à Senatu exautoratus, ac mutilatione nasi mulctatus, pariterque Martina mater ejus, perfida fœmina linguæ præcisione punita, ambo in perpetuum exilium ejecti sunt. Collato Imperio filio Constantini, quem alii constantem, alii Constantium, & alii Constantinum, Baronius autem secutus Theophanem Constantem appellat.

Joanni IV. hoc anno, defuncto successor electus est Theodorus patriâ Hierosolymitanus, qui captâ urbe suâ fugiens Romæ Pontificatum invenit.

✠(642.)✠ Pyrrhus Constantinop. Ep. accusatus conspirationis cum Martina Augusta propinati veneni Constantino Imperatori, gravius aliquid veritus sponte in exilium profectus est in Africam: huic autem subrogatus est à Constante Monothelita Paulus, æquè vir nefarius.

Piissimus Rex Nordhumbroꝝ Osvaldus

128 *Ab anno 600. ad 700.*
 dus à Penda Rege Merciorum Pagano in
 prælio occiditur, capite manibusq; præ-
 cis & stipitibus suspensis, quam indignam
 mortem Deus variis miraculis illustravit:
 inter quæ & illud numeratur, quod pulvis
 ejus loci in quo corpus ejus cecidit, va-
 riis morbis sanandis adhibitus virtutem
 divinitus inditam exhibuerit.

✽(643.)✽ Mahumetani cruces ere-
 ctas passim in suis ditionibus dejiciunt, oc-
 casione magni prodigii quod Hierosoly-
 mis contigit: cum enim Humarus Sarace-
 norum Princeps templum Salomonis re-
 pararet, operibus constructis continuo ite-
 rum iterumque corruentibus, monitus id
 à Cruce contingere quæ in monte Oliveti
 erecta erat, eam quamprimum sustulit, &
 hac sublata ædificium eleganti opere ab-
 solutum est.

Sacrilegi duo Mauritius Chartularius &
 Isacius Exarchus, qui Palatium Latera-
 nense expilârunt, hoc anno poenas solve-
 runt. Isacius enim divinitus ictus inte-
 riit, & Mauritius tyrannidem sibi arro-
 gans, victus à Dono militum magistro.
 Romæ fugit in Ecclesiam, sed inde retra-
 ctus & Ravennam missus capite mulctatus
 est.

✽(644.)✽ Sigebertus Anglorum Ori-
 entalium Rex relicto regno cognato suo
 mona-

monasticam vitam professus à Pagano Rege Merciorum Penda occisus est. Floruit sub Sigeberto S. Furseus magnus in Britannia fidei propagator.

Dagobertus Francorum Rex multis piis operibus & largitionibus in ecclesias effusus pro vitæ præteritæ criminibus satisfecit; quæ fructu non caruisse, visiones variae post obitum ejus docuerunt: quibus tamen sine periculo pietatis fides derogari potest.

✠(645.)✠ S. Maximus disputatione concreditur cum Pyrrho Monothelitâ, in qua convictus Pyrrhus palinodiam recantavit, & Romam missus ad communionem receptus est, ei que Patriarchatus suus restitutus, & omnia necessaria liberaliter à Pontifice suppeditata.

Homarus per fraudem à Sicario Perfæsus vivendi & furendi finem fecit. Cui suffectus est Hoamen, ipse quoq; flagellum scelerum Christianorum.

✠(646.)✠ Gregorius Præfectus Africæ contra Imperatorem rebellat, & cum eo Episcopi Africani à malevolis in suspicionem trahuntur conjurationis: unde commercium Africanorum Episcoporum cum Orientalibus penitus fuit interclusum.

sum. Celebratum hoc anno Concilium Toletanum VII.

✱(647.)✱ Saraceni rebellantem Gregorium vincunt, & Africam intestino bello dilaceratam sibi veltigalem faciunt ipsis Romanis contra Gregorium victorias Saracenorum promoventibus.

Ventus ingens hoc anno disturbat multas Stylitarum columnas, in quibus anachoretæ Simeonis magni æmuli habitabant.

Mortuus est Dagobertus anno regni sui 16. in oppido S. Dionysij quo se deferri mandavit. Reliquit Successores Sigebertum & Clodovæum II. Filios duos hunc Neustriæ, & illum Austrasiæ Regem. Memorant, Joannem quendam piissimum in Sicilia Eremitam vidisse in momento mortis, animam Dagoberti à Dæmonibus raptatam, & inter multa verbera ad Vulcania loca deportatam, ubi cum multis cruciatibus distenderetur, auditus fuerit Sanctorum quorundam suffragia postulare, cum repentè aperto cælo inter fulmina cum fragore ruentia, visi sint sancti illi quos Dagobertus invocaverat, in auxilium descendere, nempe S. Dionysius, Mauritius & Martinus, quorū ecclesias idem Rex præ cæteris locupletavit: qui ereptam è
Dæ-

Dæmonis unguibus animam ad Cœlum secum extulerunt. Merito quidam suspectam habent hanc historiam tanquam fabulam ab Aufoaldo Episcopo confictam in odium Dagoberti; quia Ecclesiam S. Hilarii Pictaviensem spoliârat, ut Sandionysianam exornâret, eaque à Monachis nimium credulis in Ecclesia depicta est perlubenter, ne iis idem quod Pictaviensi, eveniret.

✱(648.)✱ Paulus Episcop. Constantin. cum jam audiret excommunicationem contra se pendere in valvis Ecclesiæ auctor fuit Constanti ut edictum proponeret (quod Typus appellabatur) in quo utrique parti hæreticæ & Catholicæ silentium indiceretur: de una aut duabus voluntatibus in Christo; quod silentium fraudulentum & hæreticum erat & in Ecclesiæ perniciem comparatum: Theodorus autem Papa excommunicavit Paulum, sicut & Pyrrhum opera Olympii ad hæresin revocatum collectâ Synodo, in qua ferunt aliqui Pontificem infudisse de Sanguine Christi Domini in atramentum, quo hæc anathemata scripta sunt. Sed redditur hoc suspectum, quòd nulla ejus mentio fiat in ritibus Ecclesiasticis. Cæterum Pyrrhus in Orientem redux gratiam Imperatoris recepit.

cuperavit, factus deinceps ei tam charus, quam Deo invisus.

Paulus interea Constantinopoli in Catholicos sævit, quorum aliquos verberibus subjecit & alios carceri mancipavit, & talem se gessit, qualis infensissimus hostis Ecclesiæ esse potest.

Saraceni capiunt Cyprum & Constantiam penitus evertunt.

✽(649.)✽ Theodorus Pontifex diem obit, & S. Martino patriâ Tudertino sedem & Martyrii palmam relinquit.

Celebratur Synodus Lateranensis cui 100. Episcopi interfuere invitante potissimum S. Maximo, qui ei interfuit, nec tamen eidem subscripsit, quia id juris nondum ecclesiæ Abbatibus concessum erat. In eo concilio damnati sunt Sergius, Pyrrhus & Paulus & Theodorus Episcop. Pharantæ primipili Monothelitarum. Eorumque libri proscripti. Anathemati quoque subjectus Typus, magis enim piissimus Pontifex Deum quam Imperatorem reveritus est.

Imperator Romam misit Olympium Exarchum, qui cum excitatâ inter milites seditione ultra nihil posset adversus Pontificem, immisit demum in eundem Spatarium seu armigerum suum, qui Pontificem
sacra

sacra peragentem ad aram trucidaret, cum
verò Sicarius ille a Deo excœcatus esset,
rediit in gratiam cum Martino, quam ipso
Imperatore potentiorum expertus est.
Mauritius autem missis litteris Constanti-
nopolim Imperatorem ad concordiam cū
Ecclesiâ in unione veræ fidei ineundam
paternè admonet. Alios quoque Ori-
entalis Ecclesiæ Episcopos adhortatoriis
datis partim ad perseverandum in Ortho-
doxa fide confirmat, partim ad resipiscen-
dum ab hæresi Monothelitarum & com-
munionem invitat.

Aliquot libri moralium S. Gregorii Pa-
pæ, qui reperiri non poterant (factâ divi-
nitus revelatione Tajoni Episcopo Cæsar-
Augustano Romæ pernoctanti apud sepul-
chrum SS. Petri & Pauli) inveniuntur, & ab
eodem Episcopo eâ de causâ Romam pro-
fecto, ad Regem Hispaniarum Chindes-
vvinum deportantur.

✠(650.)✠ Constans Imperator mittit
in exilium Martinum Papam sub larvâ ju-
stitiæ, quasi cum Saracenis occultè aliquid
molitus esset contra Imperium, & contra
cultum B. Mariæ Virginis aliquid locutus
esset, aliisque falsorum criminum prætex-
tibus, re ipsâ autem quia Typum damnâs-
set. Mandatum Imperatoris executus est
Cal-

Calliopus Italiæ Exarchus, qui armatus cum suis ingressus ecclesiam Constantinianam ac palatium Lateranense, Pontificem tunc podagræ doloribus moleste afflictum violenter ecclesiâ extraxit, & durissime habitum naviq̃ue impositum in Naxum Insulam transmisit, ubi per annum integrum perseveravit, irrito consilio hæreticorum, qui in iis insulis frangendam constantiam Pontificis existimarent, ut Typotandem subscriberet.

Sub simili larvâ Româ Constantinopolim pertractus est S. Maximus Abbas, & ad Senatum per publicas vias sine amictu ac calceis raptatus ad objectas criminationes respondere iussus de prodicione Imperii, de odio adversus Imperatorem, & quibusdam aliis per calumniam afflictis, magnâ animi constantiâ calumnias diluit, ac demum impulsu Pauli Constantinopolitani Episcopi hæretici, ac jussu Imperatoris Constantis unâ cum duobus Anastasiis ipsius discipulis exul in Thraciam missus est.

Floruerunt eodem tempore alii quoque illustres in Ecclesia viri, qui se ut murum pro domo Dei hæreticis opposuerunt, & quidem Romæ, cum Martinus Papâ abriperetur, fuerunt S. Landelius Cameraensis Ecclesiæ Presbyter, S. Amandus
Leo-